

בית המשפט המחוזי בירושלים בשכתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 53490-10-22 חברת נמל חיפה בע"מ נ' רשות המיסים בישראל ואח'

לפני כב' השופט י' נועם, שופט עמית

העותרים

חברת נמל חיפה בע"מ

ע"י ב"כ עוה"ד י' חורש ואח'

ממשרד ש. הורוביץ ושות', עורכי דין

נגד

המשיבים

1. רשות המיסים בישראל

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (אזרחי)

2. שברון מדיטרניאן לימיטד (חברת חוץ הרשומה לפעילות בישראל)

ע"י ב"כ עוה"ד מ' איליה ואח'

ממשרד נשיץ ברנדס אמיר, עורכי דין

פסק-דין

1

2

העתיקה

3 1. לפני עתירה מינהלית, לפי חוק חופש המידע, התשנ"ח-1998 (להלן - חוק חופש המידע

4 או החוק) המופנית נגד החלטתה מיום 28.7.22 של הממונה על חופש המידע ברשות המיסים

5 (להלן - הממונה), לדחות בקשת מידע שהגישה העותרת, חברת נמל חיפה בע"מ, ביום 31.5.22.

6 מדובר בבקשה לקבלת כלל המסמכים הנוגעים לפניותיה של משיבה 2, חברת שברון מדיטרניאן

7 לימיטד (לשעבר נובל אנרג'י מדיטרניאן לימיטד, אשר שמה הוחלף בעקבות מיזוגה עם חברות

8 נוספות; להלן - שברון), לרשות המיסים או למנהל המכס, בעניין פריקת מטענים ישירה באסדות

9 הגז שהקימה - "לוויתן" ו"תמר" (להלן - האסדות).

10

בית המשפט המחוזי בירושלים בשכתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 22-10-53490 חברת נמל חיפה בע"מ נ' רשות המיסים בישראל ואח'

1 בקשת המידע נדחתה בהתאם לסעיף 9(א)(4) לחוק, הקובע כי רשות ציבורית לא תמסור
2 מידע אשר אין לגלותו על-פי כל דין; זאת בזיקה לחובת הסודיות הקבועה בסעיף 2א231(א)
3 לפקודת המכס [נוסח חדש] (להלן - פקודת המכס או הפקודה), האוסרת גילוי ידיעה שהגיעה
4 לאדם אגב ביצוע הפקודה, אלא בהתקיים חריגים, שאינם חלים בענייננו. הבקשה נדחתה גם מן
5 הטעם שהרשות אינה חייבת למסור את המידע בהתאם להוראת סעיף 9(ב)(1) לחוק, הואיל
6 וגילוי עלול לשבש את תפקודה התקין ואת יכולתה לבצע את תפקידיה; וכן בהתאם להוראת
7 סעיף 9(ב)(7) לחוק, היות שמדובר במידע שאי-גילוי היה תנאי למסירתו.

8

9

הרקע העובדתי

10 3. להלן הרקע העובדתי העולה מכתבי-הטענות. העותרת מפעילה את נמל חיפה, המשמש
11 כיום כשער ימי מוביל של המדינה. בתקופה הרלבנטית היא הייתה חברה ממשלתית, ובשנת 2022
12 הועברה הבעלות בה, במסגרת הפרטת פעילותה, לתאגיד אחר. שברון היא חברת חוץ, הרשומה
13 לפעילות בישראל, שעיסוקה בחיפוש, גילוי ופיתוח מאגרים, וכן הפקה ושינוע של גז טבעי. היא
14 פועלת בשותפות עם חברות נוספות בבעלות על מאגרי גז במים הכלכליים של המדינה, ביניהם
15 במאגרי "לוויתן" ו-"תמר" שמול חוף דור. החל מחודש יולי 2018 נקלטו אצל העותרת הצהרות
16 יבוא שהתקבלו מהמכס, המעידות על יבוא מטענים מטעם שברון, שעתידיים להיפרק בנמל חיפה,
17 שעה שכלי השייט לא נכנסו לתחום הנמל. לטענת העותרת, בבירור שערכה עם שברון, נמסר כי
18 המטענים נפרקו ישירות באסדות, בתיאום עם מנהל המכס; ומבדיקה עם מנהל המכס נודע לה,
19 כי האישור שניתן הותנה בהעברת תשלומים לנמל חיפה. על-פי הנטען בעתירה, תחילה התחייבה
20 שברון לשאת בתשלומים, אך לאחר מכן חזרה בה מכך.

21

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 22-10-53490 חברת נמל חיפה בע"מ נ' רשות המיסים בישראל ואח'

- 1 על-רקע האמור, הגישה העותרת תביעה אזרחית נגד שברון בת"א 21-05-4605 בבית-
- 2 המשפט המחוזי בחיפה, לתשלום בגין פריקה ישירה של מטענים באסדות, חלף פריקה באחד
- 3 הנמלים המורשים בדין, זאת תוך הימנעות מכוונת, על-פי הנטען, מתשלום אגרות ותשלומים
- 4 לעותרת, כאשר נמל חיפה צוין כנמל הפריקה בהצהרות הייבוא מטעמה של שברון. בכתב ההגנה
- 5 באותו הליך טענה שברון, כי קיבלה את אישור המכס לפריקת מטענים באסדות, ובתביעה שכנגד
- 6 עתרה להשבת כספים ששילמה לעותרת באותן נסיבות בחלק מהתקופה.
- 7
- 8 5. ביום 31.5.22 הגישה העותרת בקשה לקבלת מידע, בהתאם לחוק חופש המידע,
- 9 שבגדרה ביקשה לקבל את כלל המסמכים הנוגעים לפניותיה של שברון לרשות המיסים או למנהל
- 10 המכס (להלן - הרשות), בקשר לפריקת מטענים ישירות באסדות הגז. בכלל זה נתבקש מידע בדבר
- 11 פניותיה של שברון והמענים שניתנו; החלטות שנתקבלו ברשות בקשר לפריקת המטענים ישירות
- 12 באסדות, ובכלל זה פרוטוקולים מדיונים שהתקיימו; פניות מטעם הרשות לרשויות אחרות בעניין
- 13 הנדון; חוות-דעת משפטיות שערכה הרשות; נהלים והנחיות שלפיהם פועלת הרשות בקשר למתן
- 14 פטור מפריקת טובין בנמלים המורשים, בהתאם לסעיף 6(א) לפקודת המכס; רשימת המקרים
- 15 שבהם אישרה הרשות פטור מפריקת טובין באחד מהנמלים המורשים; ופירוט המקרים שבהם
- 16 אישרה הרשות לשברון לפרוק מטענים ישירות באסדות.
- 17
- 18 6. ביום 28.7.22 דחתה הממונה את בקשת המידע. בהחלטת הממונה צוין, כי לא ניתן
- 19 למסור מידע לגבי חברת שברון, זאת היות שהרשות כפופה לחובת סודיות פיסקאלית הקבועה
- 20 בחוקי המס. הממונה הפנתה לסעיף 231א2 לפקודת המכס, הקובע כי "לא יגלה אדם ידיעה
- 21 שהגיעה אליו אגב ביצוע פקודה זו"; ועל-יסוד סעיף זה דחתה את בקשת המידע בהתאם לסעיף
- 22 9(א)(4) לחוק, המורה כי רשות לא תמסור מידע שאסור לגלותו על-פי כל דין. עוד צוין במענה

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 22-10-53490 חברת נמל חיפה בע"מ נ' רשות המיסים בישראל ואח'

1 הממונה, כי מבלי לגרוע מהאמור, נדחית הבקשה גם בהתאם לסעיף 9(ב)(1) לחוק, הקובע כי
2 הרשות אינה חייבת למסור מידע אשר גילוייו עלול לשבש את תפקודה התקין או את יכולתה לבצע
3 את תפקידיה; וכן בהתאם לסעיף 9(ב)(7) לחוק, המורה כי הרשות אינה חייבת למסור מידע שאי-
4 גילוייו היה תנאי למסירתו. לבסוף צוין במענה, כי לא קיימים נוהל או הנחיות בנושא, ועל-כן פרט
5 המידע, בעניין הנהלים וההנחיות, נדחה בהתאם לסעיף 8(3) לחוק.

6

7 ההליכים בעתירה

8 .7 בעקבות הגשת התגובה המקדמית מטעם שברון, שבגדרה נטען, בין-השאר, כי המידע
9 המבוקש כולל סודות מסחריים או מידע בעל ערך כלכלי, שאין חובה למסרם בהתאם לסייג
10 שבסעיף 9(ב)(6) לחוק, וכי מדובר במידע שאי-גילוייו היה תנאי למסירתו, ועל-כן חוסה תחת
11 הסייג שבסעיף 9(ב)(7) לחוק, הגישה העותרת בקשה לצירוף מסמכים שקיבלה במסגרת הליכי
12 גילוי המסמכים בתובענה האזרחית. מדובר בהתכתבות בין שברון לבית המכס, במצגות שהציגה
13 שברון לגורמי הרשות בקשר לפריקת מטענים ישירות באסדות, וכן בדוגמאות של הצהרות ייבוא
14 של מטענים שהובאו לישראל מטעם שברון ונפרקו ישירות באסדות. הבקשה לצירוף המסמכים
15 נועדה, על-פי הנטען, להדוף את טענת שברון, שלפיה מדובר במידע סודי; זאת היות שהמידע
16 נחשף על-ידה לעותרת זה מכבר. שברון התנגדה לצירוף המסמכים, בציינה כי אלו נמסרו
17 במסגרת גילוי המסמכים בתובענה האזרחית רק לצרכי אותו הליך; כי בגילויים לא היה משום
18 ויתור על טענת סודיות; וכי על-פי הפסיקה לא ניתן להגישם בעתירה דנן.

19

20 .8 בדיון המוקדם בעתירה ציינה העותרת, לראשונה, מבלי שהדבר הועלה הן בפנייתה
21 לרשות והן בכתב-העתירה, כי על המידע המבוקש לא חלה הוראת הסודיות שבסעיף 2א231
22 לפקודת, האוסרת על פקיד המכס לגלות ידיעה שהגיעה אליו אגב ביצוע הפקודה, שכן על-פי

בית המשפט המחוזי בירושלים בשכתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 22-10-53490 חברת נמל חיפה בע"מ נ' רשות המיסים בישראל ואח'

- 1 הנטען ההיתר שניתן על-ידי פקיד המכס לפריקה ישירה של מטענים באסדות, ככל שניתן, היה
2 בחוסר סמכות ושלא בהתאם להוראות סעיפים 6, 45 ו-46 לפקודה ב"כ הרשות הבהירה, כי
3 הואיל ונושא הסמכות לא הועלה בפנייה מוקדמת לרשות ואף לא בכתב-העתירה - לא התייחסה
4 לסוגיה זו בכתב-התגובה, וממילא לא נערכה לטיעון בעניין זה. בדיון האמור נמסרה רק "הבהרת
5 רקע" כללית, על-ידי נציג המכס, מר עופר רדנר, כי קיים נוהל בכתב בדבר תהליך שחרור מהמכס,
6 המתייחס ל"מסירה ישירה" יבשתית מכלי ההובלה (אנייה או מטוס) שהביא את הטובין מחו"ל
7 ישירות לכלי הובלה יבשתי בישראל, ללא צורך באחסון ביניים בנמל הייבוא; וכי לגבי מסירה
8 ישירה באתר שהוא בים, כמו האסדות, ש"אינה המסירה הישירה הקלאסית" (כלשונו) כמו
9 בנוהל בעניין פריקה ישירה יבשתית, אין אמנם נוהל נפרד בכתב, אך היא נעשית על-פי פנייה
10 לגובה המכס ומכוח סמכותו לאשרה על-יסוד הוראות הפקודה. ב"כ שברון ציין בהקשר זה, כי
11 השאלה, האם החלטת הרשות בעניין פריקת מטענים ישירות באסדות נעשתה בסמכות, אינה
12 רלבנטית לדיון בעתירה שלפנינו, היות שלא הועלתה בכתב-העתירה.
13
14 9. בדיון המוקדם בעתירה גם הבהירה העותרת, כי היא אינה עומדת על קבלת נהלים, חוות-
15 דעת משפטיות והתייעצויות עם גורמי חוץ, בנושא הנדון, זאת לנוכח הודעת הרשות כי לא קיימים
16 ברשותה מסמכים כאמור. בהמשך הדיון המוקדם הוצג לבית-במשפט, במעמד צד אחד, הן
17 המידע החסוי שבמחלוקת, והן המסמכים שביקשה העותרת לצרף שנתקבלו על-ידה במסגרת
18 גילוי המסמכים בהליך האזרחי; ובסיומו ניתנה החלטה על הגשת כתבי-תשובה, וכן התייחסות
19 בכתב של המשיבים לבקשת העותרת לצירוף המסמכים. לאחר הדיון הודיעה הרשות, כי היא
20 מבקשת לראות את התגובה המקדמית, שנתמכה בתצהיר, ככתב-תשובה.
21

בית המשפט המחוזי בירושלים בשכתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 22-10-53490 חברת נמל חיפה בע"מ נ' רשות המיסים בישראל ואח'

10. לאחר הגשת כתבי-התשובה, ובמענה לבקשת העותרת לפרטים נוספים, ציינה הרשות, במענה לשאלה - מה מקור הסמכות בפקודת המכס אשר מכוחו הוראת הסודיות חולשת על המידע המבוקש - כי מדובר בסעיף 231א2; ובתשובה לשאלה נוספת - ציינה כי היו 22 מקרים שבהם הותרה מסירה ישירה באסדות, כאשר אחד קדם לשנת 2018. ליתר השאלות נמנעה מלהשיב, בטענה שהפרטים המבוקשים מהווים למעשה "שאלונים", ושעה שהמידע חוסה תחת חובת הסודיות הקבועה בפקודה, ואף חורג מהמידע המקורי שהתבקש.

טיעוני הצדדים

טיעוני העותרת

11. העותרת מציינת, כי המידע המבוקש נוגע לאישור שנתנה הרשות לשברון, אשר מכוחו, על-פי הנטען, ייבא גוף פרטי מטענים לישראל ללא פיקוח ומבלי לשאת בתשלומים ובאגרות הנדרשים, ב"מסלול עוקף נמל"; כי המידע נחוץ לה כדי לעמוד על זכויותיה בקשר לאגרות המגיעות לה; כי קיים אינטרס ציבורי בגילוי המידע, שכן פגיעה בהכנסותיה היא פגיעה במדינה; וכי העתירה אף מעלה שאלות ציבוריות בקשר לגופים אחרים שעשויים לנהוג כך.

12. בכתב-העתירה מלינה העותרת על הטעם העיקרי של דחיית בקשת המידע, בהתאם לסעיף 9(א)(4) לחוק, ובזיקה להוראת הסודיות שבסעיף 231א2 לפקודה. היא טוענת, כי המידע המבוקש אינו עולה כדי ידיעה שהגיעה אל הרשות אגב ביצוע הפקודה, שכן ההימנעות ממסירתו אינה משרתת את התכליות העומדות בבסיס סעיף 231א2 לפקודה, הנוגעות בטובת הנישום ובטובת המדינה. בהקשר זה מדגישה העותרת, כי ביקשה מהרשות רק מידע אודות פניות שקיבלה משברון למתן פטור מכניסה לאחד מהנמלים המורשים בדין, וכן את המענה והחלטות שניתנו בזיקה לפניות; כי לא נתבקש כל מידע, לא כל שכן מידע כלכלי סודי, בדבר היקף פעילותה של

בית המשפט המחוזי בירושלים בשכתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 22-10-53490 חברת נמל חיפה בע"מ נ' רשות המיסים בישראל ואח'

1 שברון, אופי המטענים ושווים; וכי לא מדובר, אפוא, בידיעה שהגיעה לרשות אגב ביצוע
2 הפקודה, שכן מסירת המידע לא תפגע בזרימת המידע הישירה בין שברון לבין הרשות בהווה
3 ובעתיד. עוד נטען, כי במסגרת המענה לבקשת המידע, לא ערכה הרשות ההבחנה בין סוגי המידע
4 שהתבקשו, ובתוך כך לא בדקה, ביחס לכל פרט מידע, האם חובת הסודיות חלה לגביו באופן
5 ספציפי, קרי - האם מדובר "בידיעה" שהגיעה לידיה אגב ביצוע הפקודה, או שמה מדובר במידע
6 שנוצר על-ידה; ואם הייתה עורכת את האבחנה, הייתה מגלה שהמידע המבוקש, או מרביתו, אינו
7 חוסה תחת סעיף 2א231 לפקודה. לטענת העותרת, בהחלטת הרשות אף נפל פגם של היעדר
8 פירוט והנמקה, מדוע כל אחד מסוגי המידע שהתבקשו הוא בגדר "ידיעה" שהגיעה לרשות,
9 ומדוע לשיטתה הוא אינו מותר בגילוי; ומכל מקום - לא ברור כיצד ניתן לראות בהחלטות
10 שהתקבלו ברשות, בקשר לפריקת מטענים ישירות באסדות, משום "ידיעה" שהגיעה לידיה אגב
11 ביצוע הפקודה.

12

13 13. העותרת מוסיפה וטוענת בעתירתה, כי לא היה בסיס לדחיית הבקשה גם מהסייגים
14 החלופיים הנוספים למסירת מידע שהציגה הרשות. אשר לטענת הרשות להחלת הסייג האמור
15 בסעיף 9(ב)(1) לחוק, מציינת העותרת כי הרשות לא הצביעה על קיומה של ודאות קרובה
16 לשיבוש קשה, רציני וחמור, שייגרם לתפקודה או ליכולתה לבצע את תפקידיה כתוצאה מחשיפת
17 המידע המבוקש, כדרישת הפסיקה; כי עיקר המידע שהתבקש נוגע להתנהלות הרשות, והפטורים
18 שניתנו על-ידה לגוף פרטי, אשר אפשרו לו להימנע מתשלומים שבהם הוא מחויב על-פי דין, ולא
19 לענייניה העסקים של שברון; וכי קיים אינטרס ציבורי במסירת המידע, זאת נוכח היות העותרת
20 חברה ממשלתית בתקופה הרלבנטית. העותרת גם הלינה על שני סייגים נוספים למסירת מידע
21 שצוינו במענה לבקשת המידע, אך לא הועלו בכתב-התשובה: האחד - הסייג שבסעיף 9(ב)(7)

בית המשפט המחוזי בירושלים בשכתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 22-10-53490 חברת נמל חיפה בע"מ נ' רשות המיסים בישראל ואח'

- 1 לחוק, שלפיו מדובר במידע אשר אי-גילוי היה תנאי למסירתו; והשני - הסייג שבסעיף 8(1)
- 2 לחוק, שלפיו הטיפול בבקשה מצריך הקצאת משאבים בלתי סבירה.
- 3
- 4 14. מעבר לאמור מציינת העותרת בעתירתה, כי אף אם הסייגים הקבועים בסעיף 9(א)(4)
- 5 ובסעיף 9(ב)(1) לחוק היו מתקיימים בעניין המידע המבוקש, הרי שהיה על הרשות להחיל את
- 6 מבחני הסבירות והמידתיות שבהוראות סעיפים 10 ו-11 לחוק; אך זו, על-פי הנטען, דחתה את
- 7 בקשת המידע באופן גורף, מבלי שבחנה את כלל השיקולים הרלבנטיים, מבלי שאיזנה ביניהם
- 8 כראוי ומבלי שנבחנו כל החלופות האפשריות. לכך מוסיפה העותרת, כי גם אם חל אחד
- 9 מהסייגים לגילוי המידע שבסעיף 9 לחוק, הרי שסעיף 17(ד) מקנה לבית-המשפט סמכות להורות
- 10 על גילוי המידע, זאת לנוכח קיומו של אינטרס ציבורי רב בגילוי.
- 11
- 12 15. בעיקרי הטענות, שהוגשו לאחר הגשת כתבי-התשובה, וכן בדיון בעתירה, טענה
- 13 העותרת, בין-השאר, כי פנייתה של שברון למכס לא הייתה מכוח הפקודה. היא טענה, כי
- 14 מהדיון המוקדם ומכתב-התשובה של הרשות, עולה שהפניות והאישורים ניתנו בעניין "מסירה
- 15 ישירה"; כי "מסירה ישירה" הוסדרה רק בתקנות הנמלים, התשל"א-1971, זאת מכוח פקודת
- 16 הנמלים [נוסח חדש] התשל"א-1971, ומאפשרת בכפוף לאישור גובה המכס ומנהל הנמל, מסירה
- 17 מכלי הובלה שהביא טובין מחו"ל ישירות לכלי הובלה יבשתי ללא צורך באחסון ביניים בנמל
- 18 היבוא, ולא בא זכרה בפקודת המכס; וכי מכאן ששברון פנתה לרשות בבקשה לקבל אישור
- 19 ל"מסירה ישירה" מכוח תקנות הנמלים, ללא קשר לפקודת המכס, ואין אפוא כל תחולה להוראת
- 20 הסודיות שבסעיף 231א2 לפקודה. עוד טענה העותרת, כי הפקודה הקנתה לממשלה את הסמכות
- 21 להסדיר את ענייני היבוא והיצוא בישראל, ובכלל זה, לקבוע את נקודות הכניסה לישראל; וכי
- 22 לגורמי מינהל המכס הוענקו, בסעיפים שונים בפקודה, רק סמכויות אופרטיביות וביצועיות,

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 22-10-53490 חברת נמל חיפה בע"מ נ' רשות המיסים בישראל ואח'

- 1 שבאמצעותן יוכלו לפקח באופן אפקטיבי על יבוא ויצוא. אשר לסעיף 57 לפקודה - אשר על-פי
2 טענת המשיבים מכוחו ניתנו האישורים לפריקה - טוענת העותרת כי סעיף זה אינו מקנה סמכות
3 לגורמי המכס להקצות מקום לפריקת טובין בלב ים, שלא באמצעות נמל; וממילא, פניה או
4 החלטה שנתקבלו מכוח סעיף זה, אינן חוסות תחת הוראת הסודיות שבסעיף 2א231 לפקודה.
5 בנוסף טענה העותרת, כי אף אם ייקבע שפנייתה של שברון לרשות נעשתה מכוח הפקודה, הרי
6 שלא ניתן לקבל את עמדת הרשות שלפיה חובת הסודיות שבסעיף 2א231 לפקודה היא גורפת
7 ומוחלטת, ומשתרעת על כל פרט מידע הנוגע לאחד מלקוחותיה.
8
9 16. אשר לבקשתה לצירוף מסמכים שנתקבלו במסגרת הליך גילוי המסמכים בתובענה
10 האזרחית, מציינת העותרת, כי הצירוף נדרש לשם הפרכת טענת שברון בתגובה המקדמית, שלפיה
11 המידע כולל גם סודות מסחריים; שכן המידע נחשף על-ידה לעותרת זה מכבר בהליך האזרחי
12 מבלי שהועלתה טענה ביחס לסודיות, וממילא - מבלי שנתבקשה באותו הליך הגבלת גילוי או
13 קביעת תנאים שיבטיחו שמירה על סודיות. את הצורך בצירוף המסמכים רק לאחר הגשת העתירה,
14 הסבירה העותרת בכך שלא העלתה על דעתה כי שברון תתנגד למסירת המידע שגולה על-ידה
15 בהליכים המקבילים, וכי צירוף המסמכים חיוני לביורר העתירה.
16
17 טיעוני רשות המיסים
18 17. הרשות טוענת בכתב-התשובה, כי החלק העיקרי של בקשות המידע נדחה, מן הטעם
19 שמדובר במידע הנוגע לחברת שברון או חברות אחרות - שהיא אינה רשאית למסור בהיותה
20 מחויבת לחובת הסודיות הקבועה בחוקי המס. בהקשר זה מציינת הרשות, כי במקרה דנן מדובר
21 במידע שהגיע אליה במסגרת ביצוע פקודת המכס; ובהתאם חל סעיף 2א231 לפקודה, המטיל
22 עליה חובת סודיות רחבה וכוללנית, שהפרתה אף עולה כדי עבירה פלילית.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 22-10-53490 חברת נמל חיפה בע"מ נ' רשות המיסים בישראל ואח'

1
2 18. אשר לטענת העותרת, כי המידע המבוקש אינו מהווה "ידיעה", ומשכך אין מדובר במידע
3 האסור בגילוי, מציינת הרשות בכתב-התשובה כי חובת הסודיות חלה על כל מידע שהגיע לידי
4 מי שעוסק בביצועה של הפקודה; כי גם פטורים או אישורים אחרים שהנפיקה, ניתנו לרוב, וגם
5 במקרה דנן, על-סמך מידע או בקשה שהגיעו אליה מלקוחותיה; וגם מידע שנוצר כביכול על-ידי
6 הרשות, אולם הוא קשור ללקוחות הרשות ומבוסס על מידע או ידיעות שהתקבלו מהם, הוא מידע
7 שחלה עליו חובת הסודיות. בהקשר זה מוסיפה הרשות, כי התכלית העומדת בלב חובת הסודיות
8 הקבועה בחוקי המס השונים, ובכללן פקודת המכס, היא מתן אפשרות לרשות לערוך שומות
9 אמת, זאת באמצעות הקניית הביטחון לנישומים, כי באפשרותם למסור ידיעות ונתונים מבלי
10 לחשוש שייעשה בהם שימוש לצרכים שהם אחרים מהצרכים שלשמן נמסר המידע; וכי כפועל
11 יוצא מתכלית זו - דרישת הסודיות חלה על הרשות ללא הבחנה בין מידע שנמסר לה על-ידי
12 לקוחותיה לבין מידע שהוא תוצר של המידע שנמסר.

13
14 19. אשר למידע הקונקרטי המבוקש, מציינת הרשות בכתב-התשובה כי חלק מרכזי בו נוגע
15 לפניותיה של שברון לרשות והמענים שניתנו לפניות; וכי מדובר במידע הקשור קשר ישיר
16 לשברון, שהיא לקוח של רשות המיסים, וכן בתוצרים של המידע שנמסר - בדמות של החלטות,
17 אישורים, תשובות וכדומה. על-כן, עסקינן במידע שהרשות אינה רשאית למסור בהיותה מחויבת
18 לחובת הסודיות הפיסקאלית הקבועה בחוקי המס, שחלה בעניינו מכוח סעיף 231א(א) לפקודה.
19 ביחס לבקשה, לקבלת החלטות שנתקבלו בקשר לפריקת מטענים ישירות באסדות, מציינת
20 הרשות כי ככל שנתקבלו החלטות כאמור, הן ניתנו אד-הוק ובמישרין ביחס לבקשה של לקוח
21 רשות המיסים, ועל כן חוסות תחת סעיף הסודיות שבחוק. מכל מקום, הבהירה הרשות, כי אין
22 החלטות רשמיות או פרוטוקולים מדיונים שהתקיימו בנושא. בעניין הבקשה, לקבלת רשימת

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 22-10-53490 חברת נמל חיפה בע"מ נ' רשות המיסים בישראל ואח'

1 כל המקרים שבהם אישרה רשות המיסים לשברון לפרוק מטענים ישירות באסדות, טוענת
2 הרשות כי גם מידע זה קשור בטבורו למידע שמתקבל אצלה כתוצאה מפניות ובקשות של
3 נישומים, ויש בחשיפתו כדי להביא לזיהוי הנישומים; ובהתאם - מידע זה חוסה אף הוא תחת
4 סעיף הסודיות שבפקודה. בצד זאת ציינה, כי בהתאם לבדיקה שערכה היו כ-20 מקרים כאלו החל
5 משנת 2018, אך מהטעמים האמורים אין באפשרותה לפרט מעבר לכך.
6
7 20. בדיון בעתירה ציינה ב"כ הרשות, כי פניות שברון והמענים להן, לא התייחסו ל"מסירה
8 ישירה" יבשתית, המוסדרת מכוח תקנות הנמלים. היא הדגישה, כי טענות העותרת בדבר היעדר
9 סמכות לרשות, מכוח הפקודה, ליתן את ההחלטות הנדונות בעניין מקום פריקת הטובין, ואי-
10 תחולת הוראת הסודיות שבסעיף 2א231 לפקודה, כלל לא הועלו בעתירה המינהלית, ואף לא
11 הופנו לרשות בטרם הגשת העתירה. משכך גרסה, כי בית-המשפט אינו אמור להתייחס לסוגיית
12 מקור הסמכות, שכן סוגיה זו לא הועלתה בעתירה ולא עמדה לבחינת הרשות המנהלית, ומדובר
13 אפוא בהרחבת חזית מובהקת. בנוסף ולחלופין, ציינה ב"כ הרשות במהלך הדיון, כי טענת
14 העותרת, שלפיה לגובי המכס אין סמכות לאשר פריקה ישירה של טובין בלב ים, אינה רלוונטית
15 להליך לפי חוק חופש המידע; כי העותרת יכולה לתקוף את הפעלת הסמכות בבית-המשפט
16 המוסמך; וכי במסגרת ההליך דנן, על בית-המשפט להכריע רק בשאלה, האם המידע שהתקבל
17 מקורו בפנייה לפי פקודת המכס. מכל מקום טענה ב"כ הרשות, למעלה מן הנדרש לשיטתה, כי
18 מקור הסמכות לאשר את פנייתה של שברון בעניין פריקת טובין באסדות, הוא בסעיף 57 לפקודת
19 המכס; ומשכך, חלה על הפניות ועל המענים בעניין זה חובת הסודיות לפי סעיף 2א231 לפקודה.
20 היא הדגישה, כי למרות המינוח של "מסירה ישירה", אין מדובר באישור ל"מסירה ישירה"
21 יבשתית מכוח תקנות הנמלים, אלא בהפעלת סמכות פקיד המכס לפי הפקודה; וכי ציון הנמל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 53490-10-22 חברת נמל חיפה בע"מ נ' רשות המיסים בישראל ואח'

1 בהצהרות היבוא, נעשה רק "מטעמים תפעוליים טכניים", שכן הצהרות היבוא, במסגרת
2 המערכות המקוונות, טרם הותאמו לנסיבות של פריקת טובין באסדות בלב ים.

3

4 21. בסיכומם של דברים גורסת הרשות, כי על המידע המבוקש חלה חובת הסודיות מכוח
5 סעיף 231א לפקודת המכס, וכי בדין נדחתה בקשת המידע בהתאם לסעיף 9(א)(4) לחוק. מעבר
6 לכך מוסיפה הרשות, כי הייתה הצדקה לדחיית בקשת המידע בהתאם לסעיף 9(ב)(1) לחוק, היות
7 שגילוי המידע עלול לשבש את תפקודה התקיין או את יכולתה לבצע את תפקידיה.

8

9

טיעוני שברון

10 22. בהיבט העובדתי מציינת שברון, כי הקמת אסדות הגז, בהיותן פרויקט ייחודי רב-
11 מימדים, הצריכה שינוע לישראל של ציוד רב, אדיר מימדים ומשקל; וכי על-רקע זה תיאמה לגבי
12 חלק מהציוד, יחד עם מנהל המכס, את הבאתו ישירות ללב ים, אל אתר בניית הפרויקט, וקיבלה
13 לשם כך את כלל האישורים הנדרשים מהרשות. לטענתה, השינוע ישירות ללב ים לא נועד
14 להתחמק מתשלומים לנמל, אלא מכורח הנסיבות, שכן מדובר בציוד במימדים ובמשקל עצומים
15 - חלקים תת-מימיים ועל מימיים, לרבות יסודות אסדת ההפקה, האסדה עצמה, צינורות הולכה,
16 דוברות וכלי שייט ייחודיים וייעודיים, אשר ברובו אינו יכול להיפרק ברציפי נמל; ומכל מקום -
17 אין כל הצדקה לכך, רק כדי להוציאו מיד ללב ים. שברון מלינה על כך שהעותרת מבקשת,
18 במסגרת התובענה האזרחית, להתעשר שלא כדין בגין שירותים מיותרים ושירותים שלא תספק;
19 ואף מעלה בעתירתה טיעונים של דאגה לאינטרס הציבורי, למרות שאין הצדקה לדרוש משברון
20 לפקוד את נמלי ישראל במקרים נעדרי היתכנות או הצדקה לכך.

21

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 53490-10-22 חברת נמל חיפה בע"מ נ' רשות המיסים בישראל ואח'

23. בהיבט המשפטי טוענת שברון, כי מסירת עיקר המידע המבוקש אסורה על-פי הוראת הסודיות שבסעיף 2א231 לפקודה; ומכאן, שבהתאם להוראת סעיף 9(א)4 לחוק חופש המידע, לא ניתן לגלותו. בהקשר זה מציינת שברון, כי מכוח הפקודה מופקד מינהל המכס, בין-השאר, על נושא יבוא טובין לישראל, פריקה והנחה של מטענים, הצהרות יבוא ותשלומי מכס; ובמסגרת זו מגיעות אליו ידיעות שונות הנוגעות לביצוע תפקידיו. על-רקע האמור טוענת שברון, כי בקשות העותרת לקבלת מידע בעניין פניות שברון בקשר לפריקת מטענים באסדות, נוגעות למידע אשר הגיע לרשות אגב ביצוע הפקודה, ומשכך הוא סודי ואינו בר-גילוי; וכי על-פי ההלכה הפסוקה, גם התשובות לפניות וההחלטות שניתנו בעניינן סודיות ואינן בנות גילוי, שכן הן בגדר תוצר, ופועל יוצא, של אותו מידע שנמסר, ונערכו על-בסיס מידע זה.
24. לגרסת שברון, גדר המחלוקת בעתירה, כפי שהוצג בכתב-העתירה, לא התייחס כלל לשאלה, האם המידע הגיע למכס אגב ביצוע הפקודה; אך למעלה מן הצורך, ומבלי להסכים להרחבת חזית, טענה כי פניותיה למכס התבצעו לשם הפעלת סמכויות הקבועות בפקודת המכס, תוך הסתמכות, בין-היתר, על חובת הסודיות הקבועה בפקודה. בהקשר זה, הפנתה שברון להוראות הפקודה, ובין-השאר - לסעיף 3 - שלפיו "המנהל יהיה ממונה על ניהול העניינים על-פי הפקודה"; לסעיף 57, הקובע, בין-השאר, כי "אין לפרוק טובין ואין להנחיתם, אלא במעמד גובה המכס או על-פי אישורו", וכי אין לפרוק טובין ואין להנחיתם, "אלא לדציף, או למקום אחר שהוקצה כהלכה להנחת או לפריקה של טובין". לטענת שברון, אמנם הפקודה לא הגדירה את המונח "הוקצה כהלכה", אך סמכות זו מוקנית מכוח סעיף 3 למנהל - אשר ממונה על ניהול העניינים על-פי הפקודה, ובכללם - נושא הפריקה והטעינה. לטענתה, המקום האחר "שהוקצה כהלכה" אינו נכלל ברשימת המקומות הקבועה בסעיף 6 לפקודה, הדורשת לכאורה את אישור הממשלה, בצו. עוד מדגישה שברון, כי סעיף 45 לפקודה הקובע את התנאים לחוקיות היבוא

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 22-10-53490 חברת נמל חיפה בע"מ נ' רשות המיסים בישראל ואח'

1 דרך הים, ואשר תכליתו לאפשר למכס לאכוף ביעילות את תפקידו, מציינן כי מטרת התנאים נועדה
2 "להבטיח שייבואם של טובין בדרך הים יהיה כהלכה", אך אינו דורש בגדר התנאים, כי הייבוא
3 יתבצע דרך נמל. כן מציינת שברון, כי סעיף 46 לפקודה, המורה כי "לא ייתן קברניט לאנייתו
4 שתיכנס לשום מקום שאינו נמל או מקום שאושר לכניסה, אלא בלחץ מזג האוויר או מפני
5 סיבה סבירה אחרת", אינו חל בענייננו, זאת הן היות שתכליתו של הסעיף נועדה למנוע גישה
6 לחופי ישראל שלא באמצעות נמל, והאניות לא "נכנסו" לשום מקום, והן הואיל ואף אם מדובר
7 ב"כניסה" כלשהי, הרי שקיימת "סיבה סבירה" אחרת לכך, כמפורט בטענותיה. משכך, טוענת
8 שברון, כי פניותיה למכס התבצעו לשם הפעלת הסמכויות הקבועות בפקודה, תוך הסתמכות, על
9 חובת הסודיות שבה.

10

11 25. לכך מוסיפה שברון, כי בדין סירבה הרשות לגלות את המידע גם לנוכח הסייג שבסעיף
12 9(ב)(1) לחוק חופש המידע, הקובע כי הרשות הציבורית רשאית שלא למסור מידע שגילוי עולל
13 לשבש את תפקודה התקיין או את יכולתה לבצע את תפקידיה. עוד טוענת שברון, כי אין לגלות
14 את המידע גם מכוח הסייג שבסעיף 9(ב)(6) לחוק חופש, הקובע כי הרשות מוסמכת שלא למסור
15 מידע שכולל סוד מסחרי, או שהוא בעל ערך כלכלי. בעניין זה מציינת שברון, כי המידע המבוקש
16 מכיל מידע סודי רב שהוא אינו נחלת הרבים; שכן בפניותיה לרשות לקבלת אישורים לפריקה
17 בלב ים, חשפה את אופן פעילותה ושיטותיה להקמת האסדות ושאר התשתיות הימיות, ובכלל זה
18 - סודות ומידע עסקי על אופן הקמת האסדות והתשתיות, שחשיפתם לעיני מתחריה העסקיים
19 עלול להסב לה נזק בלתי הפיך.

20

21 26. אשר לבקשת העותרת לצירוף מסמכים שקיבלה בגדרו של הליך גילוי המסמכים
22 בתובענה האזרחית, טוענת שברון כי הליכי הגילוי בהתאם לחוק חופש המידע והליכי הגילוי

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 22-10-53490 חברת נמל חיפה בע"מ נ' רשות המיסים בישראל ואח'

1 בתביעה אזרחית שונים ותכליתם שונה; כי גילוי המסמכים בתביעה האזרחית אינו מנוגד לטענתה
2 שלפיה מדובר במסמכים המכילים סודות מסחריים רגישים; כי בהתאם להלכה הפסוקה, קיימת
3 התחייבות מכללא של צד שקיבל מסמכים, בהליך גילוי מסמכים, שלא להשתמש בהם למטרות
4 אחרות מאשר לתכלית ניהול המשפט שבו ניתן הגילוי, ומכאן שממילא אין בגילוי המסמכים
5 בתביעה האזרחית כדי להוות ויתור על סודיות המסמכים והבעת הסכמה לפרסומם ברבים; כי אין
6 למסמכים רלבנטיות לבירור השאלות שבמחלוקת בהליך הנדון, והם נועדו להוכיח טענה שלא
7 הועלתה בעתירה; וכי מכל מקום - לעותרת אין זכות לקבל את המסמכים וכל ידיעה אחרת
8 במסגרת עתירה זו, בין אם הם כוללים סודות מסחריים ובין אם לאו, זאת לאור הוראת הסודיות
9 שבסעיף 2א231 לפקודת המכס וסעיף 9(א)(4) לחוק חופש המידע.

דיון והכרעה

10 חוק חופש המידע - המסגרת הנורמטיבית

11 27. אפנה תחילה לסקירת המסגרת הנורמטיבית שהותוותה בחוק חופש המידע, ובעניין זה
12 אחזור על דברים שהשמעתי בהליכים אחרים (ובין-השאר בעת"מ (י-ם) 22-01-26364 התנועה
13 לחופש המידע ואח' נ' משרד האוצר (6.6.23)). חוק חופש המידע מעגן את זכותם של אזרחי
14 המדינה ותושביה לקבל מידע מרשויות הציבור. שורשיה של זכות זו עוגנו בפסיקה מקדמת דנא;
15 ואולם, החוק הרחיב את זכותם של אזרחי המדינה ותושביה לקבל מהרשויות מידע אף בנושא
16 שאין להם נגיעה ישירה בו (ע"ם 8282/02 הוצאת עיתון "הארץ" בע"מ נ' מדינת ישראל, משרד
17 מבקר המדינה, פ"ד נח(1) 465, 472 (2003)). בבסיסה של הזכות לקבל מידע מספר רציונליים.
18 הזכות למידע נועדה להגשים את מימוש זכות היסוד החוקתית לחופש הביטוי והבעת הדעה. היא
19 מהווה תנאי להגשמת זכות הציבור לדעת, וליכולתו של הציבור לבטא את דעותיו ועמדותיו בגדרו
20 של השיח הציבורי, ועל-כן היא נתפסת כחיונית לקיומו ולתפקודו התקין של משטר דמוקרטי

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 53490-10-22 חברת נמל חיפה בע"מ נ' רשות המיסים בישראל ואח'

1 ; (עע"מ 11120/08 התנועה לחופש המידע נ' רשות ההגבלים העסקיים (17.11.10) בפסקה 7;
2 וצע"מ 1704/15 האוניברסיטה העברית נ' העמותה למדע מוסרי (18.7.17) בפסקה 17). תכלית
3 נוספת של חוק חופש המידע, היא מתן אפשרות בידי הציבור להפעיל פיקוח ובקרה על הרשויות
4 השונות לשם הבטחת תפקודן התקין ושיפור איכות פעולתן (עע"מ 3300/11 מדינת ישראל -
5 משרד הביטחון נ' גישה - מרכז לשמירה על הזכות לנוע (5.9.12) בפסקה 15). בנוסף, משקף
6 החוק את הרציונל הרואה את הרשות כנאמן הציבור, כאשר המידע המצוי ברשותה אינו קניינה,
7 כי אם עושר השמור לבעליו – הוא הציבור (עע"מ 11120/08 בעניין התנועה לחופש המידע,
8 לעיל).
9
10 28. החוק מתווה את היקפה של הזכות לקבלת מידע ואת גבולותיה, באמצעות מספר
11 מסננות הקבועות בו, אשר דרכן יש לבחון את זכאותו של המבקש לקבלת מידע מהרשות
12 הציבורית (עע"מ 9341/05 התנועה לחופש המידע נ' רשות החברות הממשלתיות, (19.5.09)
13 בפסקה 16). המסננת הראשונה מצויה בסעיף 1 לחוק, הקובע כי לכל אזרח או תושב עומדת
14 הזכות לקבל מידע מרשות ציבורית בהתאם להוראות החוק. נקודת המוצא היא, כי בכפוף לסייגים
15 המפורטים בחוק, האזרח זכאי לקבל מידע המצוי בידיה של הרשות (עע"מ 10845/06 שידורי
16 קשת בע"מ נ' הרשות השנייה לטלוויזיה ורדיו, (11.11.08) בפסקה 56). המסננת השנייה,
17 עניינה בסייגים לזכות לקבל מידע מן הרשות; והיא מבטאת את ההכרה ביחסיות הזכות, ובכך
18 שכלל זכות אחרת, עליה לסגת מפני זכויות ואינטרסים אחרים. נקודת המוצא של החוק היא גילוי
19 המידע, תוך קביעת נוסחאות איזון בין הגשמת הזכות לחופש המידע לבין הבטחת אינטרסים
20 שונים וזכויות שעל הפרק, כאשר הסייגים לזכות לחופש המידע עוגנו בהוראות סעיפים 8 ו-9
21 לחוק (עע"מ 1704/15 בעניין האוניברסיטה העברית, לעיל, בפסקה 18). סעיף 9(א) לחוק עוסק

בית המשפט המחוזי בירושלים בשכתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 53490-10-22 חברת נמל חיפה בע"מ נ' רשות המיסים בישראל ואח'

- 1 במידע שגילוי אסור; וסעיף 9(ב) לחוק עניינו מידע שאין הרשות חייבת במסירתו, כאשר
2 לרשות נתון שיקול דעת בנדון.
3
4 29. בצד זאת, מוסיפים סעיפים 10 ו-11 לחוק "מסננות" של "סבירות ומידתיות" (עע"מ
5 615/15 יאיר אורון נ' משרד הביטחון (11.4.16)). סעיף 10 עניינו "סבירות", והוא מורה, כי
6 בבוא הרשות לשיקול סירוב למסירת מידע, תיתן דעתה לאיזון בין האינטרסים המנויים בסעיף,
7 ובין-היתר תבחן את עניינו של המבקש במידע ואת העניין הציבורי שבגילוי המידע. סעיף 11
8 לחוק מוסיף וקובע כלל של "מידתיות", ולפיו גם מידע שהרשות רשאית או חייבת שלא למסרו,
9 יש לגלותו אם ניתן לעשות כן תוך השמטות, שינויים או התניית תנאים בדבר השימוש במידע
10 ודרך קבלתו (עע"מ 10845/06 בעניין שידורי קשת בע"מ, לעיל, פסקה 62). מסננת נוספת נקבעה
11 בסעיף 17(ד) לחוק, ומאפשרת לבית-המשפט להורות על מסירתו של מידע, אף אם מדובר במידע
12 שלפי סעיף 9 לחוק אין למסרו או שאין חובה לכך. בהתאם לנוסחת האיזון שנקבעה בסעיף,
13 מוסמך בית-המשפט להתערב בהחלטת הרשות, ולהמיר, באופן חריג, את שיקול דעתה בשיקול
14 דעתו - "אם לדעתו העניין הציבורי בגילוי המידע, עדיף וגובר על הטעם לדחיית הבקשה,
15 ובלבד שגילוי המידע אינו אסור על פי דין".
16
17 מידע שאין לגלותו על-פי כל דין
18 30. בעניינו, החלטת הממונה התייחסה בראש ובראשונה לסייג למסירת מידע לפי סעיף
19 9(א)(4) לחוק, האוסר על הרשות הציבורית למסור מידע שאין לגלותו על פי כל דין. משכך, יש
20 לדון בשלב ראשון בסייג האמור ותחולתו על המידע המבוקש. תחילה אפנה לסקירת המסגרת
21 המשפטית בעניין סייג זה, ואחזור להלן על דברים שעמדתי עליהם לאחרונה בהליך אחר (עת"מ
22 33749-07-22 עו"ד חיים פינג' נ' רשות שוק ההון, ביטוח וחיסכון (6.9.23)).

בית המשפט המחוזי בירושלים בשכתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 22-10-53490 חברת נמל חיפה בע"מ נ' רשות המיסים בישראל ואח'

1

2 31. סעיף 9(א) לחוק קובע, כי "רשות ציבורית לא תמסור מידע שהוא אחד מאלה...", ובין-

3 השאר - בסעיף משנה (4) - "מידע אשר אין לגלותו על-פי כל דין".

4

5 סעיף הסודיות הרלבנטי לענייננו הוא סעיף 2א231 לפקודת המכס, המורה בסעיף

6 משנה (א) כי "לא יגלה אדם ידיעה שהגיעה אליו אגב ביצוע פקודה זו, אלא בהתקיים אחד

7 מאלה". החריגים שנמנו בהמשך הסעיף, ושאינן חולק כי אינם חלים בענייננו, מתייחסים לידיעה

8 ששור האוצר התיר לגלותה; מידע שנדרש לרשות המכס או לרשות מוסמכת בשל ביצוע הפקודה;

9 ידיעה שנדרש לגלותה בהליך משפטי לפי הפקודה, או חוק מיסים; ומידע כמפורט בסעיף 384א

10 לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה-1995, או בתקנות לפיו.

11

12 32. כאן המקום להדגיש את ההבחנה שבין סודיות לבין חיסיון, כפי שעמד עליה בית-

13 המשפט העליון בפסיקותיו (ראו: רע"א 8943/06 גיא יוחנן נ' סלקום ישראל בע"מ (18.11.09)

14 (להלן - עניין סלקום); ועע"מ 5089/16 התנועה למען איכות השלטון בישראל נ' בנק ישראל

15 (30.5.18) (להלן - עניין בנק ישראל)). החיסיון עניינו בהליכי חקירה ומשפט; וכאשר לבעל-

16 הדין עומדת טענת חיסיון, הוא פטור מלגלות את הראיה, גם אם היא רלבנטית למשפט. הרציונל

17 לכך הוא, שמול אינטרס גילוי האמת, מכיר המשפט בערכים אחרים שיש לחברה אינטרס לעודד

18 אותם. לעומת זאת, חובות הסודיות, שהוראותיהן פזורות בחיקוקים רבים ושונים, "מוטלות על

19 אדם מחוץ למסגרת ההליך המשפטי", ותכליתן "למנוע חשיפתו של מידע סודי בפני הציבור

20 או בפני צדדים שלישיים". על-כן הודגש בפסיקה, "סודיות לחוד וחיסיון לחוד"; אך בצד זאת

21 הובהר, כי "ייתכן שבית-משפט יקבע, על דרך של פרשנות ולאור תכלית הוראת הסודיות, כי

22 יש לגזור חיסיון מתוך חובת הסודיות", ובמקרה כזה מדובר ב"חיסיון חדש יציר הפסיקה",

בית המשפט המחוזי בירושלים בשכתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 53490-10-22 חברת נמל חיפה בע"מ נ' רשות המיסים בישראל ואח'

- 1 שהוא יחסי ולא מוחלט (כפי שנעשה ברע"א 6546/94 בנק איגוד בע"מ נ' אזולאי, פ"ד מט(4)
- 2 54 (1995) (להלן - עניין אזולאי); וראו: עניין סלקום, בפסקה 18; ובנק ישראל בפסקה 8).
- 3
- 4 33. ההבחנה האמורה, בין סודיות לבין חיסיון, רלבנטית גם למסלולי ההליכים
- 5 המשפטיים השונים. פסק-הדין בעניין אזולאי, ופסק-הדין בעניין סלקום, ניתנו במסגרת הליך
- 6 אזרחי מכוח הוראות לגילוי מסמכים, בשעה שבענייננו מבוקש המידע בהליך מינהלי לפי חוק
- 7 חופש המידע. גילוי על-פי חוק חופש המידע אינו כגילוי בהליך אזרחי בין פרטים (עניין בנק
- 8 ישראל, בפסקה 19). על ההבחנה שבין "המסלולים" השונים, עמד בית-המשפט העליון בעניין
- 9 סלקום (בפסקה 9): "התכליות ורציונליים שבבסיס הגילוי על-פי תקסד"א או על פי החסד"פ,
- 10 לבין הגילוי על פי חוק חופש המידע הם שונים. המאטריה שונה, שהרי רגליו של חוק חופש
- 11 המידע נטועות במשפט המנהלי, בעוד שההתדיינות במשפט האזרחי והפלילי נועדה להכריע
- 12 בסכסוך קונקרטי. מטעם זה, יכול בעל-דין שלא לקבל מידע מסוים במסלול על פי תקסד"א
- 13 או חסד"פ, אך לקבל את המידע במסלול על-פי חוק חופש המידע, ולהיפך".
- 14
- 15 34. כבר נפסק, לא אחת, כי "מידע אשר אין לגלותו לפי כל דין", ובכלל זה מידע שחלה
- 16 בעניינו הוראת סודיות מוחלטת, אינו נכנס כלל ל"מסננות" של סעיפים 10 ו-11 לחוק חופש
- 17 המידע (עניין בנק ישראל, בפסקה 11; ועע"מ 2820/13 עו"ד רז רוזנברג נ' רשות האכיפה
- 18 והגבייה (11.6.14)). מידע כאמור, שחלה הוראת סודיות מוחלטת בעניינו על-פי חוק אחר, גם
- 19 לא ניתן לחשוף במסגרת שיקול הדעת של בית המשפט לפי סעיף 17(ד) לחוק חופש המידע;
- 20 שכן הסיפא של סעיף 17(ד) לחוק מכפיפה את שיקול הדעת של בית-המשפט רק למידע שגילויו
- 21 "אינו אסור על-פי דין". בעניין בנק ישראל ציין בית-המשפט העליון, כי הפסיקה לא הכפיפה
- 22 הוראת סודיות להוראת סעיף 17 לחוק חופש המידע, פרט למקרה אחד שבו התייחס בית-המשפט
- 23 להוראת הסודיות כהוראת חיסיון (עע"מ 398/07 התנועה לחופש המידע נ' מדינת ישראל -

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 22-10-53490 חברת נמל חיפה בע"מ נ' רשות המיסים בישראל ואח'

1 רשות המיסים, פ"ד סג(1) 264 (2008); והוסיף: "קשה להלום, כי באמצעות חוק חופש
2 המידע... ביקש המחוקק להכפיף, במחיי דבר חקיקה כללי, את כל הוראות הסודיות בחוקים
3 ספציפיים ובתחומים ספציפיים למערכת של איזונים ושיקולים שמחוץ לגדרו של החוק
4 הספציפי בו נכללה הוראת הסודיות" (לעיל, בפסקה 13).

5
6 35. בצד זאת נפסק, כי לבית-משפט יש סמכות, בהליך מינהלי לפי חוק חופש המידע, להורות
7 גם על גילוי מידע, שלגביו חלה חובת סודיות, במובחן ממקרים של חיסיון; אך זאת על-פי
8 הוראת הסודיות עצמה והחריגים שנקבעו בגדרה - "הוראת הסודיות כפופה לדין הסודיות
9 עצמו, אשר מטיל גילוי בנסיבות ובמקרים מסוימים... המחוקק הוא שאסר גילוי בהוראת
10 הסודיות והוא שהתיר גילוי בתנאים מסוימים ולצרכים מסוימים בהוראת הסודיות עצמה"
11 (עניין בנק ישראל, בפסקה 15; וכן ראו: עת"מ (ת"א-יפו) 1044/03 דוד גורביץ' נ' משרד האוצר
12 (2.5.04); עת"מ (י-ם) 58235-11-16 הרינג נ' רשות האכיפה והגביה (6.7.17); ועת"מ-12395-
13 12-18 ג'ק גרינברג נ' רשות המיסים (19.9.19)). ככל שנקבעו בהוראת הסודיות עצמה חריגים
14 המותרים שיקול דעת לרשות, יש לבחון את שאלת החלתם תוך בירור התכליות שבהוראת
15 הסודיות, ואיזונם אל מול תכלית הגילוי שבחוק חופש המידע (עע"מ 1704/15 בעניין
16 האוניברסיטה העברית, לעיל).

17
18 36. בענייננו מדובר בהוראת סודיות בחקיקה פיסקאלית - פקודת המכס. הוראת הסודיות
19 הנדונה, לפי סעיף 2א231 לפקודה, דומה להוראות אחרות המוסדרות בחקיקה הפיסקאלית,
20 המטילות חובת סודיות על מידע שהגיע לעובד רשויות המס במסגרת מילוי תפקידו; כך למשל -
21 סעיף 105(א) לחוק מיסוי מקרקעין (שבח ורכישה), התשכ"ג-1963; סעיף 142(א) לחוק מס ערך
22 מוסף, התשל"ו-1976 (להלן - חוק מס ערך מוסף); וסעיף 50(א) לחוק מס רכוש וקרן פיצויים,
23 התשכ"א-1961. לעניין סעיף 142(א) לחוק מס ערך מוסף, נפסק כי האיסור העומד ביסוד הוראת

בית המשפט המחוזי בירושלים בשכתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 22-10-53490 חברת נמל חיפה בע"מ נ' רשות המיסים בישראל ואח'

1 הסודיות "הינו גורף ורחב היקף" (רע"א 68/88 זילברמן נ' בנק אמריקאי ישראלי, פ"ד מב(2)
2 383, 389 (1988); וכי החיסיון על פי הסעיף הנ"ל "אינו מבחין בין מידע סודי מטבעו למידע
3 אחר, והוא חל על כל ידיעה אגב ביצועו של חוק מס ערך מוסף" (בג"צ 527/82 שץ נ' שר
4 האוצר, פ"ד לח(3) 76, 79 (1984)). כן הודגש בפסיקה, כי הסודיות אינה כלפי הנישום עצמו,
5 אלא כלפי צדדים שלישיים (ראו והשוו: ע"א 4069/03 מ.א.ל.ר.ז. שיווק מתכות בע"מ נ' מנהל
6 המכס ומע"מ, פ"ד נט(5) 836 (2005)). על הרציונל העומד ביסוד ההכרה בחיסיון שבהוראת
7 הסודיות בסעיף 142 לחוק מס ערך מוסף, כמו-גם בהוראות הסודיות הדומות בחוקים
8 פיסקאליים אחרים, עמד בית-המשפט העליון עוד בבג"צ 174/83 רחל שכנר נ' שר האוצר פ"ד
9 לז(3) 225 (1983): "טעמו של החיסיון שנקבע בחוק מע"מ (ובחוקי מס אחרים) הוא לאפשר
10 לשלטונות המס לקבל מידע מלא ואמין ככל הניתן, הן מאת הנישום והן אודות הנישום, כדי
11 שיוכלו לעשות עבודתם נאמנה, לטובת המדינה והציבור. כך מובטח אדם, הפותח בפני
12 שלטונות המס את ספריו ועסקיו, מפני החשש שמידע עלול לדלוף למתחריו וכדומה: "...".
13
14 37. התכלית העומדת בלב חובת הסודיות הקבועה בחוקי המס השונים, ובכללם פקודת
15 המכס, היא - כפי שציינה הרשות - מתן אפשרות לרשות המיסים לערוך שומות אמת, על-יסוד
16 מידע אמין ומהימן, זאת באמצעות הקניית הביטחון לנישומים כי באפשרותם למסור ידיעות
17 ונתונים מבלי לחשוש שיעשה בהם שימוש לצרכים שהם אחרים מהצרכים שלשמן נמסר המידע.
18 תכלית זו נלמדת מלשון החוק, מהפסיקה שאוזכרה, וכן מדברי ההסבר להצעת החוק לתיקון
19 פקודת המכס (מס' 27) התשע"ז-2017 (ה"ח הממשלה, התשע"ז, 1150, בעמ' 1258): "סעיף
20 231א לפקודה מחיל לעניין המכס את הוראות סעיף 142 לחוק מס ערך מוסף לעניין איסור
21 גילוי מידע. מוצע לקבוע בסעיף 2א231 לפקודה בנוסח המוצע הוראה נפרדת לעניין זה,
22 במתכונת של סעיף 142 הנזכר לעיל, ובתוספת חריג הנובע מתפקידו של המכס באכיפת דיני

בית המשפט המחוזי בירושלים בשכתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 22-10-53490 חברת נמל חיפה בע"מ נ' רשות המיסים בישראל ואח'

1 היבוא והיצוא שלפיו תותר מסירת מידע לרשויות ציבוריות לצורך ביצוע תפקידן בתחום
2 חוקיות היבוא והיצוא".

3

4 38. אשר להיקף המידע שחל איסור על מסירתו או גילוי מכוח הוראת סודיות, נפסק, כי

5 האיסור חל גם על תוצרי המידע שנמסר לרשות, שהובאו בהחלטתה או בתגובתה או

6 בהתייחסותה למידע, שכן מטבע הדברים, בתוצרים שזורים הידיעות והמסמכים שנמסרו לה על-

7 פי דרישתה; ועמד על כך בית-המשפט העליון בפסק-הדין בעניין בנק ישראל (לעיל, בפסקאות

8 17 ו-18): "שותף אני למסקנתו של בית-המשפט קמא, כי בהיבט של תכלית החוק, אין להפריד

9 בין ידיעות ומסמכים שנמסרו או הוגשו לרשות, לבין התוצר, התגובה, ההתייחסות לדו"ח

10 הביקורת של הרשות כפועל יוצא מאותם ידיעות ומסמכים. מטבע הדברים בתוצרים אלו

11 שזורים הידיעות והמסמכים שנמסרו והוגשו לפיקוח על פי דרישתו... אין בדעתי לקבוע

12 מסמרות לגבי עשרות הוראות הסודיות הפזורות בחקיקה, אך בניסוח זה או אחר, המחוקק

13 דורש מבעלי תפקידים שונים, ברשויות שונות, לשמור על סודיות, ללא אבחנה בין מידע

14 שנמסר להם על ידי הגורם המפוקח, לבין מידע שהוא תוצר של מידע שנמסר" (וכן ראו דברים

15 דומים בעניין גרינברג (לעיל), בזיקה לסעיף 2א231 לפקודה).

16

17 מן הכלל אל הפרט

18 39. כאמור, בקשת המידע של העותרת הייתה לקבלת כל המסמכים הנוגעים לפניותיה של

19 שברון, או מי מטעמה, לרשות המיסים או למנהל המכס, בעניין פריקה ישירה של מטענים

20 באסדות בלב ים, ולמענים שניתנו על-ידי הרשות לפניות אלו. בקשתה נדחתה בראש ובראשונה

21 מחמת הסייג למסירת מידע שבסעיף 9(א)(4) לחוק, הקובע כי רשות ציבורית לא תמסור מידע

22 אשר אין לגלותו על-פי כל דין, זאת בזיקה להוראת הסודיות שנקבעה בסעיף 2א231 לפקודה.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשכתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 53490-10-22 חברת נמל חיפה בע"מ נ' רשות המיסים בישראל ואח'

- 1 הבקשה נדחתה גם מן הטעם שהרשות אינה חייבת למסור את המידע בהתאם להוראת סעיף
2 9(ב)(1) לחוק, הואיל וגילוי עולול לשבש את תפקודה התקין ואת יכולתה לבצע את תפקידיה.
3
4 40. השאלה, האם הסייג למסירת מידע לפי סעיף 9(א)(4) לחוק חל על המידע המבוקש,
5 תוכרע - כאמור בסקירת הרקע המשפטי לעיל - בהתאם לפרשנות הוראת הסודיות הקבועה בסעיף
6 2א231(א) לפקודת המכס, האוסרת גילוי ידיעה שהגיעה לאדם אגב ביצוע הפקודה, אלא
7 בהתקיים חריגים שנמנו בסעיף. מדובר בהוראת סודיות גורפת ורחבה הקבועה בדין, על רקע
8 התכליות שאותן היא מבקשת להגשים ואשר בוארו לעיל; וכפי שנקבע בפסיקה, האיזון בין
9 האינטרסים השונים מובנה בהוראת הסודיות עצמה שחריגיה קבועים בגדרה. החריגים שנמנו
10 בסעיף, אשר צוינו בסקירת הרקע המשפטי, אינם חלים בענייננו, וגם העותרת לא חולקת על כך.
11
12 41. טענתה העיקרית של העותרת היא, כאמור, כי הוראת הסודיות שבסעיף 2א231 לפקודה,
13 אינה חלה על המידע המבוקש בעניין פניות לקבלת היתר לפריקה ישירה של מטענים באסדות,
14 היות שלשיטתה אין לרשות סמכות, על-פי הפקודה, לאשר פריקה ישירה בלב ים; ומשכך, אין
15 מדובר בידיעה שהגיעה לרשות אגב ביצוע הפקודה. כפועל יוצא, לשיטתה, לא חל הסייג למסירת
16 מידע שבסעיף 9(א)(4) לחוק, האוסר על מסירת מידע שאין לגלותו על-פי כל דין.
17
18 42. דין טענות העותרת להידחות, הן דיונית והן לגופו של עניין. ראשית, בהיבט הדיוני,
19 מדובר בהרחבת חזית אסורה, החורגת מהמחלוקות שנתגבשו בכתב-העתירה ובתגובה
20 המקדמת שנתמכה בתצהיר ואשר אותה ביקשה הרשות לראות ככתב-תשובה. העותרת לא טענה
21 בכתב-העתירה, כי אין לראות בפניות שברון לאישור פריקת ציוד באסדות כידיעות שהגיעו
22 לרשות אגב ביצוע הפקודה, מן הטעם שהרשות אינה מוסמכת, על-פי הפקודה, לאשר פריקה

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 53490-10-22 חברת נמל חיפה בע"מ נ' רשות המיסים בישראל ואח'

1 ישירה בלב ים. הטענה הושמעה על-ידה כאמור, לדאשונה, רק בדיון המוקדם, וכן הועלתה
2 בעיקרי הטיעון לאחר שהרשות הודיעה כי התגובה המקדמית, שנתמכה בתצהיר, תהווה כתב-
3 תשובה. לכך יש להוסיף, כי העותרת אף לא ביקשה, בכל שלב של הדיון, לתקן את כתב-העתירה
4 ולהרחיב את גדר המחלוקת בנושא זה, למרות שהייתה ערה להתנגדות הרשות ושברון להרחבת
5 חזית בעניין זה. משכך, יש לראות בטענות האמורות של העותרת משום הרחבת חזית אסורה,
6 מעבר לנטען בכתב-העתירה; בפרט, כאשר הרשות לא נדרשה על-פי כתב-העתירה להתייחס
7 לשאלת הסמכות לאשר פריקה ישירה באסדות, וממילא לא התייחסה לכך בתגובה המקדמית
8 שאומצה בכתב-תשובה. מכל מקום, הרשות הבהירה כאמור במהלך הדיון, מבלי לגרוע מטענת
9 הרחבת החזית, כי האישורים לפריקה ישירה בלב ים ניתנו על-ידי גובה המכס בהתאם לסמכויות
10 מנהל המכס שבפקודת המכס, ובכלל זה - הוראת סעיף 57 לפקודה; וגם שברון טענה, כי פנייתה
11 לקבלת האישורים לפריקה ישירה באסדות נעשתה בהתאם לסמכויות הרשות שבפקודה.

12
13 43. דין טענות העותרת להידחות גם לגופו של עניין, זאת מבלי שאדרש להכריע בשאלת
14 סמכותה של הרשות, בהתאם לפקודה, לאשר פריקה ישירה באסדות בלב ים. כמבואר לעיל,
15 הפקודה אוסרת על כל אדם לגלות ידיעה שהגיעה אליו אגב ביצוע הפקודה, למעט במקרים
16 החריגים שנקבעו, שאינם חלים בענייננו. בכל הנוגע לפניותיה של שברון, הרי שאלו הגיעו
17 לרשות אגב ביצוע הפקודה, שכן הרשות אמורה לטפל, מכוח הפקודה, בין-השאר, בבקשות
18 בנושא יבוא טובין ופריקתם. השאלה, האם הרשות הייתה אמורה לחייב את שברון לפרוק הטובין
19 בנמל פלוני, או שמא הייתה מוסמכת גם להיעתר לבקשה לפריקה בלב ים, אינה רלבנטית לגבי
20 סודיות המידע בדבר עצם הפנייה ותוכנה. גם אם לא הייתה מוסמכת הרשות לאשר פריקת טובין
21 בלב ים, ואינני קובע דבר בעניין זה, הרי שעצם הפנייה אליה בשאלת מיקום הפריקה הייתה אגב
22 ביצוע הפקודה; ועל כן חוסה תחת הוראת הסודיות, בין אם הבקשה הייתה מתקבלת, ובין אם

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 22-10-53490 חברת נמל חיפה בע"מ נ' רשות המיסים בישראל ואח'

1 הייתה נדחית אגב חיובה של שברון לפרוק הטובין בנמל זה או אחר. משכך, פניותיה של שברון
2 לרשות בנושא יבוא המטענים ומיקום הפריקה, ללא קשר להחלטה שניתנה, חוסים תחת הוראת
3 הסודיות הגורפת שבסעיף 2א231 לפקודה, שנקבעה על-רקע התכליות שביסודה, שפורטו לעיל,
4 של עריכת שומות אמת, בענייננו בנושא מכס, ובכללם - הקניית הביטחון לנישומים כי
5 באפשרותם למסור ידיעות ללא חשש שיעשה בהן שימוש לצרכים אחרים. ודוק: פנייה אגב
6 ביצוע פקודת המכס, כמו פנייה אגב חקיקת מס אחרת, חוסה תחת הוראות הסודיות שבחקיקה
7 הפיסקאלית הרלבנטית, בין אם הפנייה תתקבל ובין אם תידחה, גם אם מחוסר סמכות.
8
9 44. אשר לאישורים שניתנו על-ידי הרשות לפריקת טובין ישירה בלב ים, הרי שאיני נדרש
10 כאמור לשאלה האם ניתנו בסמכות מכוח הפקודה, אם לא; זאת היות שחשיפתם אסורה בהיותם
11 תוצר של פניותיה של שברון או גורמים מטעמה. כאמור בסקירת הרקע המשפטי לעיל, אין מקום
12 להבחנה בין ידיעות ומסמכים שהועברו לרשות מנישומים או מגורמים מפקחים, לבין התוצר
13 של המידע שבא לידי ביטוי בתגובה, בהחלטה או בחוות-דעת הרשות, ככל שהוא פועל יוצא של
14 אותן ידיעות אשר שזורות בו. בענייננו, כפי שהובהר לעותרת במהלך הדיון בעתירה, החומר
15 החסוי שהוצג לעיון בית-המשפט על-ידי הרשות, במעמד צד אחד, הוא חומר שכולל פניות של
16 שברון לרשות, בדוא"ל או במכתבים, עם מענה של הרשות לכל אחת מהפניות. מעיון בכל
17 המסמכים ניכר היטב, כי ההחלטות והמענים של הרשות, לרבות אישורים שניתנו, הם במובהק
18 תוצר של פניות שברון והמידע שנמסר בגדרן. אין החלטות של הרשות שמנותקות מפניותיה של
19 שברון ומהמידע שהובא בהן; ורובו ככולו של המידע הוא הודעות דוא"ל, ו"שרשור" של הודעות
20 דוא"ל, שבהן הפניות, המענים והמידע שזורים זה בזה, כך שלא ניתן לחלק מידע שהוא לא
21 כתוצאה מפניה של שברון. משכך, גם על המענים של הרשות לפניות ולבקשות שברון, חלה חובת
22 הסודיות שבסעיף 2א231 לפקודה.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 22-10-53490 חברת נמל חיפה בע"מ נ' רשות המיסים בישראל ואח'

1

2 45. סיכומם של דברים: הן על בקשותיה ופניותיה של שברון לרשות בעניין מיקום פריקת
3 הטובין, והן על המענים לבקשות ולפניות, לרבות אישורים שניתנו, חלה הוראת הסודיות שבסעיף
4 2א231 לפקודה, וחל איסור על הממונה למסור את המידע לפי סעיף 9(א)(4) לחוק.

5

6 46. לנוכח המסקנה האמורה מתייתר הצורך להכריע ביתר המחלוקות. ראשית, מתייתר
7 הצורך לדון בסייג הנוסף, החלופי, למסירת המידע, לפי סעיף 9(ב)(1) לחוק, המתייחס לגילוי
8 מידע שעלול לשבש את תפקודה התקין של הרשות ואת יכולתה לבצע את תפקידיה. כך גם
9 מתייתר הצורך לדון בטענות שברון, כי אין לגלות את המידע מכוח הסייג לגילוי מידע שבסעיף
10 9(ב)(6) לחוק, שעניינו מידע הכולל סוד מסחרי או שהוא בעל ערך כלכלי. מהטעמים האמורים,
11 אין עוד צורך להכריע בבקשת העותרת לצרף לעתירה מסמכים שקיבלה במסגרת גילוי המסמכים
12 בהליך האזרחי - בקשה שנועדה להדוף את טענת שברון בעניין הסוד המסחרי. מכל מקום, כפי
13 שצוין בסקירת הרקע המשפטי לעיל, הליכי הגילוי לפי חוק חופש המידע והליכי הגילוי בתובענות
14 אזרחיות, שונים במהותם, בתכליתם ובהיקפם.

15

16

17

התוצאה

18

47. על-יסוד האמור לעיל, העתירה נדחית.

19

20

העותרת תשלם, לכל אחד מהמשיבים, שכ"ט עו"ד בסך כולל של 20,000 ₪.

21

22

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 53490-10-22 חברת נמל חיפה בע"מ נ' רשות המיסים בישראל ואח'

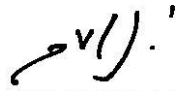
1

2 מזכירות בית-המשפט תודיע לצדדים על מתן פסק-הדין ותמציא להם עותקים ממנו.

3

4 ניתן היום, י"ג בתשרי התשפ"ד, 28 בספטמבר 2023, בהיעדר הצדדים.

5

6

7 יורם נועם, שופט עמית

6

7

